

Διατακτικό

Τα άρθρα 29 και 39, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής), και το άρθρο 8, παράγραφος 3, της πρώτης οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/49, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτάσσονται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει, στο πλαίσιο συμβάσεων ασφαλίσεως ασθένειας που δεν συνδέονται με την επαγγελματική δραστηριότητα, διατάξεις κατά τις οποίες το ασφάλιστρο, το απαλλασσόμενο ποσό και η παροχή μπορούν να προσαρμόζονται κατά την ετήσια καταβολή του ασφαλιστήριου μόνον:

- βάσει του δείκτη τιμών καταναλωτή, ή
- βάσει ενός αποκαλούμενου «ιατρικού» δείκτη, εάν και στον βαθμό που η εξέλιξη του δείκτη αυτού υπερβαίνει την εξέλιξη του δείκτη των τιμών καταναλωτή, ή
- βάσει εγκρίσεως διοικητικής αρχής επιφορτισμένης με τον έλεγχο των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, κατόπιν αιτήσεως της ενδιαφερόμενης ασφαλιστικής επιχειρήσεως, εφόσον η εν λόγω αρχή διαπιστώσει ότι η εφαρμογή του τιμολογίου της εν λόγω επιχειρήσεως, παρά τις προσαρμογές που υπολογίζονται βάσει των δύο αυτών ειδών δεικτών, προκαλεί ή ενδέχεται να προκαλέσει ζημίες.

Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτάσσονται σε τέτοια κανονιστική ρύθμιση, στον βαθμό που δεν υφίσταται λιγότερο δεσμευτικό μέτρο το οποίο να καθιστά δυνατή, υπό τις ίδιες συνθήκες, την επίτευξη του σκοπού προστασίας του καταναλωτή έναντι σημαντικών και απρόβλεπτων αυξήσεων των ασφαλιστήριων, γεγονός που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει.

(¹) ΕΕ C 32 της 4.2.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ITV Broadcasting Limited κ.λπ. κατά TV Catch Up Limited

(Υπόθεση C-607/11) (¹)

(Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Διαδικτυακή μετάδοση από τρίτο εκπομπών εμπορικών ραδιοτηλεοπτικών φορέων — «Live streaming» — Παρουσίαση στο κοινό)

(2013/C 123/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ITV Broadcasting Limited, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd, ITV Studios Ltd

κατά

TV Catch Up Limited

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10) — Έννοια της «παρουσίασεως στο κοινό» — Άδεια των δημιουργών να μεταδίδονται ραδιοτηλεοπτικώς τα έργα τους σε χερσαίο δίκτυο ελευθέρως λήψεως είτε προς ολόκληρο το κράτος μέλος είτε προς συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή εντός κράτους μέλους — Υπηρεσία συνεχούς ζωντανής μεταδόσεως που παρέχει τρίτος ραδιοτηλεοπτικός σταθμός σε μεμονωμένους συνδρομητές, οι οποίοι καταβάλλουν ραδιοτηλεοπτικά τέλη και μπορούν ως εκ τούτου να λαμβάνουν ζωντανά το μεταδιδόμενο περιεχόμενο μέσω μιας ροής διαδικτύου

Διατακτικό

1) Ο όρος «παρουσίαση στο κοινό», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι καλύπτει αναμετάδοση έργων περιλαμβανομένων σε χερσαία ραδιοτηλεοπτική μετάδοση

— που πραγματοποιεί φορέας διαφορετικός του αρχικού ραδιοτηλεοπτικού φορέα,

— μέσω ροής διαδικτύου που τίθεται στη διάθεση των συνδρομητών του συγκεκριμένου φορέα, οι οποίοι μπορούν να λαμβάνουν νομίμως την αναμετάδοση διά της συνδέσεως με τον εξυπηρετητή του,

— μολονότι οι εν λόγω συνδρομητές βρίσκονται στην περιοχή λήψεως της εν λόγω χερσαίας ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως και μπορούν να τη λαμβάνουν νομίμως στον τηλεοπτικό τους δέκτη.

2) Δεν ασκεί επιρροή για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το γεγονός ότι αναμετάδοση, όπως αυτή της κύριας δίκης, χρηματοδοτείται από διαφημίσεις και έχει, ως εκ τούτου, κερδοσκοπικό χαρακτήρα.

3) Δεν ασκεί επιρροή για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το γεγονός ότι ο φορέας που πραγματοποιεί αναμετάδοση, όπως αυτή της κύριας δίκης, ανταγωνίζεται άμεσα τον αρχικό ραδιοτηλεοπτικό φορέα.

(¹) ΕΕ C 65 της 3.3.2012.